

Бајке
Ханса Кристијана
Андерсена

Наслов оригинала

**THE FAIRY TALES OF HANS CHRISTIAN
ANDERSEN**

Retold by Mandy Archer

Copyright © Parragon Books Ltd 2015

Translation copyright © 2016 за српско
издање, ЛАГУНА

Илустратори: Викторија Асанели, Ливија
Коложи, Шарлот Кук, Дон Купер, Киран
Дафи, Кејти Хадсон, Ајеша Лопез, Полона
Ловшин, Ада Пјанура, Кариса Сантош,
Кристина Сворнер, Џени Рен и Александар
Золотић

Edited by Mandy Archer and Michael Diggle
Designed by Duck Egg Blue and Karissa Santos
Production by Emma Fulleylove

БАЈКЕ ХАНСА КРИСТИЈАНА АНДЕРСЕНА

За издавача
Дејан Папић

Слој и ѿрелом
Јелена Радојичић

Лекѿура и корекѿура
Мирјана Живић

Београд, 2016.

Шѿамѿа
Кина

Тираж
3000

Издавач
Лагуна, Београд
Ресавска 33
Клуб читалаца 011/3341-711
www.laguna.rs
e-mail: info@laguna.rs

Бајке
Ханса Кристијана
Андерсена

Препричала
Менди Арчер

Превела
Дијана Радиновић

Laguna

Садржај

Мала сирена

Илустровала Ајеша Лопез

6

Царево ново одело

Илустровао Александар Золотић

30

Ружно њаче

Илустровала Полона Ловшин

54

Јела

Илустровала Кејти Хадсон

78

Снежна Краљица

Илустровала Шарлот Кук

102

Славуј

Илустровала Ада Пјанура

126

Принцеза на зрну брашња

Илустровала Викторија Асанели

150

Оловни војник

Илустровао Киран Дафи

174

Прича о њијоведачу

Биографија Ханса Кристијана Андерсена

192

Байке Ханса Кристијана Андерсена

Мала сирена

Далеко, далеко на морској пучини, где је вода прозирна као стакло, крије се тајно краљевство. Ту, безброј миља испод таласа, пливају сирене, ћеретају, играју се. То је блиставо место разиграног светла, блиставих јата риба и коралних гребена што цветају у смарадној, гримизној и златној боји.

У највећим морским дубинама лежали су двори морског краља. На врху величанствених зидина биле су шкољке које су се с таласањем воде отварале и затварале. Високи лучни прозори били су широм отворени, те су рибице могле да улећу у двор као птичице горе на копну. Пред двором је био прекрасан врт са алејама лелујавог морског дрвећа.

Краљ је био удовац, жена му је одавно умрла, и имао је шест љупких кћери. Уживао је да их посматра како пливају у врту, старају се о биљкама и милују рибице које би допливале до њих да их поздраве. Све су принцезе биле лепе, но најмлађа је била лепша од свих. Сјајне очи биле су јој модре попут мора. Уместо ногу имала је, као и све сирене, блистав рибљи реп.

Најмлађа принцеза беше тиха, замишљена девојка нежног срца. Док би њене сестре чаврљале с другарицама, она би плувала међу морским цвећем и сневала о далеким пустиловинама. Понекад би отишла код вољене баке, која би јој причала приче

Бајке Ханса Кристијана Андерсена

о горњем свету далеко изнад њих – о месту где море запљускује обале. – Како је у горњем свету? – запиткивала је мала сирена.

Стара сирена би се начас замислила.

– Свет људи је необичан и диван – одговорила би. – Има много градова великих и малих, плажа и ливада. Тамо је чак и цвеће другачије. Горе има диван мирис, док га овде уопште нема.

Док је бака причала, мала сирена је замишљала како би то било ходати на две ноге и осећати ветар на лицу. Жудела је да игра као девојке с копна, да види како се сунце промаља кроз облаке и чује птице како цвркућу с грана.

– Сирена сме да изрони на површину – рече јој бака – тек кад наврши петнаесту годину. Стрпи се, малена. Доћи ће и на тебе ред. Једног дана седећеш на стени и посматрати таласе како се ваљају. Видећеш велике једрењаке и гледаћеш галебове како шестаре небом. Можда ћеш чак угледати и вијугаве обресе копна.

Мала сирена запраћака репом од те узбудљиве помисли. Око ње се разлетеше и распршише силни мехурићи. Њена најстарија сестра ускоро ће напунити петнаест година, те ће добити прилику да први пут изрони на површину. Свака је принцеза била по годину дана млађа од оне претходне. Још ће пет година проћи пре но што мала сирена открије какав је свет људи.

Кад је најстаријој сестри дошао рођендан, мала сирена је натера да јој обећа да ће јој, кад се врати, испричати све што је видела.

Мала сићена

– Пливала сам све више и више – причала је најстарија принцеза сестрама кад се вратила. – Кад сам изронила из таласа, угледала сам блиставо осунчано небо. Топео ваздух миловао ми је образе. Било је тако лепо!

– А копно? – питала је мала сирена. – Јеси ли видела копно?

Најстарија принцеза климну главом. Описала је треперава светла луке и звуке села које је чула крај обале.

– Чула сам људе како вичу на улици, точкове кочија како штропоћу по калдрми и црквена звона. Никад нећу заборавити како звоне!

Бајке Ханса Кристијана Андерсена

Мала сирена је упијала сваку реч. Људски свет јој се чинио лепши него икад. Те ноћи у дворским одајама седела је крај прозора и гледала кроз воду боје индига. Кад би чврсто затворила очи, готово да је чула одјек оних црквених звона што звоне далеко над њом. Како је чезнула за даном кад ће их и сама чути!

Сваке године по једна од сестара мале сирене изронила би на површину. Друга принцеза је причала о злаћаном заласку сунца и пурпурним облацима. Трећа је била смелија. Отпливала је до малог залива и видела људску децу како се брчкају у плићаку. Описала је како трче ка таласима и кикоћу се кад им пена заголица прсте.

Четврта принцеза остала је на пучини. Причала је малој сирени о бродовима што су пловили крај ње. Посматрала их је како секу таласе, а морнари се држе за ужад.

Петој принцези рођендан је био у зиму. Мала сирена је сва устрептала док јој је сестра причала о огромним сантама леда што су штрчале из воде. Биле су високе као катедрала и блиставе као дијаманти.

Мала сирена остаде једина која није могла да посети људски свет. Кад би се њених пет сестара ухватило за руке и отпливало до површине да седе на стењу и певају бродовима што једре покрај њих, она би остала сама у морским дубинама. Сирота мала сирена плivala је по дворским вртovima и жудела да буде с њима.

Мала сирена

– Ех да ми је сад рођендан! – чежњиво рече. – Много ће ми се допасти горњи свет. Знам да хоће!

Мала сирена коначно напуни петнаесту. Бака јој је очешљала тамносмеђу косу, па јој у њу уплела шкољке и сјајне бисере.

– Сад си спремна – благо јој рече бака. – Ста-сала си.

Све се морске принцезе окупише око сестрице. Мала принцеза им је махала док је плувала ка површини. Осећала се лако као мехур док се успињала кроз воду.

– Збогом! – довикнула им је прекрасним звонким гласом. – Видимо се ускоро!

Бајке Ханса Кристијана Андерсена

Кад је коначно изронила из сланог мора, било је предвечерје. Сунце је тонуло за хоризонт. Мала сирена први пут угледа небо, које се преливало у љубичастој, ружичастој и златној боји.

– О! – одједном је узвикнула. – Брод!

Дуж хоризонта је јездио леп једрењак. Негде у утроби брода свирала је весела музика. Морнари су певали на палуби.

Мала сирена доплива ближе броду. Таласи су му запљускивали труп, а она провири кроз окно. Унутра је видела људе како играју. На себи су имали дивно баршунасто рухо са украсима од чипке и величанствене шешире с перјаницом. Међу њима је ходао један млад принц са златном круном на глави и клањао се дамама и господи крај којих је пролазио. Кад се окренуо ка прозору, малој сирени поскочи срце. Принц је био наочит и дотеран и имао је очи црне као угљен што су се сјајиле на светлости фењера.

Музиканти засвираше нову песму и сви се окупише око принца, па затапшаше и запеваше.

– Сигурно је и њему рођендан као и мени! – насмејала се мала сирена.

Шши! Фијууу! Прас!

Одједном преко неба пролете ракета. Мала сирена зарони под воду од страха, а кад је скупила храбрости да опет промоли главу из таласа, није веровала својим очима. Небо је било обасјано као усред дана. Над њом се у златним и гримизним каскадама распрснуо ватромет. Принц и његови пријатељи изашли су на палубу да уживају у призору.

Мала сирена

- Кад бих само могла да чујем шта говоре – прошапутала је.
- Отпливаћу још мало ближе.

Мала сирена замахала репом, али море се сад узбуркало. Чим би запливала ка броду, таласи су је враћали. Из морских дубина допирала је претећа тутњава.

Сремала се олуја.